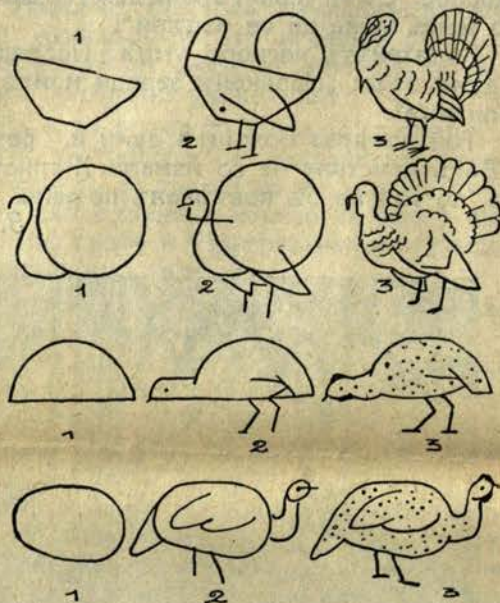

Стария часовникъ
трѣбва да навия —
щомъ катъ се съмне
утре да забие. —

Рано да се вдигна,
да не закжснѣя —
всички да не гледатъ,
и да ми се смѣятъ...

Е. Багряна

Опитайте да нарисувате

Луна и звезди

(Испанска игра)

Отъ 5 до 20 играчи.

Тази игра се играе, когато слънцето блести. Единъ отъ играчитѣ е луната. Той се настанява подъ сѣнката на нѣкое голѣмо дърво или кжща. Понеже луната принадлежи на нощта, тя нѣма право да излиза на слънце.

Другитѣ играчи сж утреннитѣ звезди и понеже принадлежатъ на дена, мѣстото имъ е на слънце. Тѣ танцуватъ на освѣтеното отъ слънцето мѣсто като отвореме на време влизатъ и подъ сѣнката, запазена отъ луната и ѝ извикватъ: „Хубавице, примамни, ако можешъ“.

Луната се труди да ги улови или пипне догдето сж подъ сѣнка. Уловената звезда смѣня мѣсто съ луната.

Баба Стана

Гледа баба че децата
Бързо тичатъ къмъ школото,
Жалба легна ѝ въ душата,
Че не знаеше четмото.

Па дохвана отъ полица
Дѣдови тефтеръ дебели,
Съсъ басмяната корица,
Въ прахове потъналъ цѣлий.

Поочисти го грижливо
И оправи му листата,
И наостри си молива,
И си гуди очилата.

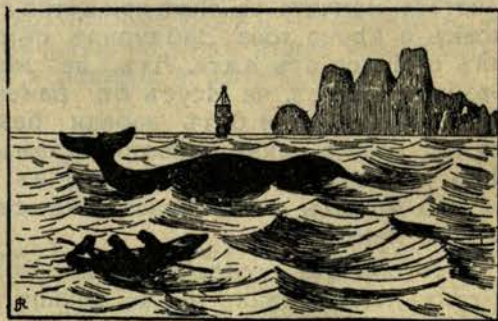
Па при даскала отиде
Наш'та стара баба Стана;
Даскалътъ се въ чудо видѣ
Щомъ да моли тя захвана:

— Даскале, ти харни, мили,
Искамъ да чета и пиша,
Имамъ мощъ у мене, сили,
И животъ у мене диша.

Стара много съмъ, но нека
Съ тѣзъ деца да съмъ въ школото
Ще се уча азъ полека
Да разчитувамъ писмото.

Даскалътъ бѣ младъ, добрички
И започна да я учи.
Скоро тя надмина всички
И що искаше — сполучи.

Олга Славчева

Где е копиехвъргачътъ?

Печатница „Гладстонъ“

София, 1932